

[Glistrup]

te mål er at skatteforkæle erhvervsvirksomhederne, sådan at dansk produktion kan få fremstillet mange, mange, mange, mange flere salg-bare varer, end man gør i øjeblikket.

Med vedtagelsen i Fremskridtspartiets folketingsgruppe den 21. september i år af finanslovsoplægget vedrørende finansloven for 1989 afsattes derfor til erhvervsskattelettelser 3,2 mia. kr. Af disse 3,2 mia. kr. har vi som en af raterne udmøntet 200 mio. kr. til det foreliggende forslag, idet vi mener, at det er velegnet til klaring af problemerne med at få arbejdsløsheden væk og valutagælden tilbagebetalt.

Når vi anser det foreliggende forslag for værdigt til at være lodtagen med 6 pct. af de penge, vi har til rådighed til erhvervsskattelettelser, beror det på, at forskellen mellem den beskatning, hr. Jens Thoft skildrede så levende, og så meget anden beskatning, er, at den kan man skyde ud og skyde ud og skyde ud. Imens sidder den gamle mand og bliver mere og mere senil og driver sin virksomhed dårligere og dårligere, fordi han simpelt hen af skattemæssige grunde ikke kan nænne eller ikke har råd til at overdrage virksomheden til den yngre, initiativrige generation tilstrækkelig tidligt.

Det er en af hovedårsagerne til, at vi har arbejdsløshed i Danmark, det er en af hovedårsagerne til, at vi har for lille produktion i Danmark, så vi har underskud på betalingsbalancen. Derfor er det et knippelt socialt forslag, skatteministeren her har fremsat. Det er virkelig socialpolitik, så det klodser.

Bevares, nu har vi så at sige intet set til hans kollega socialministeren, så vi skal selvfølgelig ikke på forhånd udelukke, at hun kan komme med noget endnu mere socialt, men jeg tvivler. Jeg tror faktisk ikke, at det vil lykkes socialministeren inden for hendes ressortområde at finde et så socialt forslag som det her, der i den grad tager hensyn til de svage stillede, dem, der ikke kan få arbejde, dem, der må gå for lud og koldt vand. Det er meget, meget, meget svært at finde frem til.

Derfor er Fremskridtspartiet indstillet på med glæde at stemme ja til skatteministerens forslag, men det er i og for sig raslende ligegyldigt, om vi er glade for det eller ej, for vi er forpligtet til det i medfør af det forlig, statsministeren og landbrugsministeren strikkede sammen den 29. juni om aftenen. Vi er altså nødt til at stemme ja, hvad enten vi gør det med glæde el-

ler ej, men jeg skal hilse fra min gruppeformand og sige, at vi gør det med glæde, og det kan jeg tilslutte mig.

Elisabeth Arnold (RV):

Hvor ejendommeligt det end måtte lyde, er der store dele af den foregående ordførers tale, jeg må erklære mig helt enig i, navnlig de sidste bemærkninger.

Fra Det Radikale Venstres side deler vi betragtningerne om, at der er store problemer i forbindelse med generationsskiftet i erhvervene, især landbruget. Generationsskiftets vanskeligheder ødelægger i nogle tilfælde virksomhederne fuldstændig og gør i andre tilfælde det naturlige ejer- eller ledelsesskift så besværligt, at stor skade voldes og nødvendige fornyelser undlades.

Det er nødvendigt, at vi herinde finder frem til en lettelse af overgangen fra den ene generation til den anden. Nu skal man altså kunne overdrage sin virksomhed til sine arvinger allerede i levende live og altså ikke afvente et dødsfald, som hr. Glistrup så malende før beskrev det. Det skal være hensynet til virksomhedens videreførelse med friske kræfter og ny dynamik, der er det afgørende ved disse skattemæssige ændringer.

Vi kan se af den tidligere debat, at der var mange teknisk komplicerede detaljer, og dem vil vi drøfte, om ikke løse, i udvalget. Der er både afgrænsningsproblemer, grænsetilfælde, definitionsproblemer, regnskabsmæssige problemer osv., osv. Jeg er helt tryk ved at sidde i Skatteudvalget med fru Pia Gjellerup og hr. Jens Thoft. Jeg er sikker på, at vi kan få nogle gode, detaljerede diskussioner om dette lovforslags mange krinkelkroge.

Som sagt skal dette generationsskifteproblem løses med netop dette lovforslag, L 51, men jeg vil gerne på Det Radikale Venstres vegne sige, at der er andre typer af overdragelser, vi gerne vil se på, når det her foreliggende problem er løst. Det er et problem, som fru Pia Gjellerup nævnte i sin ordførelse, nemlig problemet med medarbejdernes overtagelse af en virksomhed. Den frivillige spredning af ejendomsretten ser vi fra radikal side gerne fremmet, og initiativer til lettelse af medarbejdernes succession vil vi bidrage til med ideer og arbejdskraft. I generationsskifteudvalgets rapport var der da også anvisninger på, hvordan et